

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/37/2013
Identifikačné číslo spisu:	6013200227
Dátum vydania rozhodnutia:	15.08.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6013200227.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Z., bytom A., zastúpenej Mgr. Janou Mičkovou, advokátkou, so sídlom Farská 25, Nitra, proti žalovanému Slovenskej komore psychológov, so sídlom Trnavská 112, Bratislava, IČO: 4213740, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, č. j. 513/2012 z 18. decembra 2012, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 23S/33/2013-28 z 28. marca 2013, v časti výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 23S/33/2013-28 z 28. marca 2013 v napadnutej časti m e n í tak, že žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov prvostupňového konania v sume 348,83 eura titulom trov právneho zastúpenia a v sume 70 eur titulom súdneho poplatku na účet jej právnej zástupkyne JUDr. Jany Mičekovej, advokátky so sídlom Farská 25, Nitra, vo Všeobecnej úverovej banke, a. s., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) zastavil podľa § 250i ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) konanie o žalobe z dôvodu, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo preukázateľne zrušené príslušným orgánom, v konaní o preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia nemožno pokračovať (rozhodnutie ako predmet súdneho prieskumu zaniklo) a konanie je potrebné zastaviť.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 OSP (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), nakoľko v danom prípade prišlo k zastaveniu konania v príčinnej súvislosti s legalizáciou postupu a rozhodovania žalovaného správneho orgánu (v dôsledku zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia v mimo odvolacom konaní). Preto krajský súd aplikoval zodpovednosť za procesné zavinenie na zastavení konania a priznal žalobkyni náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby á 130,16 eura (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd - podanie žaloby) a 2 x režijný paušál á 7,81 eura, t. j. spolu 275,94 eura v zmysle § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“). Len tieto úkony uznal krajský súd ako úkony právnej služby. Súčasne priznal

žalobkyni ako náhradu trov konania zaplatený súdny poplatok vo výške 70,- eur.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie v časti výroku o trovách konania a žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutej časti zmenil tak, že žalovaný je povinný uhradiť jej trovy konania podľa ich vyčíslenia v návrhu na zastavenie konania vo výške 420,61 eura za tri úkony právnej služby a 3 x režijný paušál a vrátiť jej alikvotnú časť súdneho poplatku 63,30 eura.

Odvolanie odôvodnila tým, že podľa § 205 ods. 2 písm. f/ OSP krajský súd nesprávne právne posúdil zákonnú výšku trov a bez akéhokoľvek odôvodnenia neuznal za úkon právnej služby späťvzatie žaloby. Taktiež podľa žalobkyne krajský súd nesprávne zaviazal žalovaného na úhradu časti súdneho poplatku vo výške 63,30 eura, keďže predmetná časť poplatku mala byť žalobkyni vrátená podľa § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

Žalovaný odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti je potrebné zmeniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj najvyšší súd“) sa vzhľadom na dôvod zastavenia konania v prvom rade zaoberal prípustnosťou odvolania proti výroku o náhrade trov konania.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (piata časť, prvá hlava, § 244 ods. 1 OSP).

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250i ods. 4 OSP k rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe prerušil až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví. Obdobne sa postupuje, ak pred podaním žaloby na súd sa proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podal mimoriadny opravný prostriedok.

V preskúmvanej veci súdne konanie bolo zastavené z dôvodu podľa citovaného zákonného ustanovenia § 250i ods. 4 OSP, nakoľko žalobou napadnuté rozhodnutie bolo zrušené v mimoodvolacom konaní (§ 65 správneho poriadku) rozhodnutím Rady Slovenskej komory psychológov z 01. marca 2013 č. j. 111/2013.

Odvolanie proti rozhodnutiu o zastavení konania podľa § 250i ods. 4 OSP zákon neustanovuje, a preto odvolanie proti nemu nie je prípustné.

Nakoľko krajský súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 OSP (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), na uvedenú situáciu v zmysle § 246c ods. 1 veta prvá OSP preto možno primerane použiť ustanovenia tretej časti a štvrtej časti OSP. Keďže podľa OSP je odvolanie zásadne prípustné, s výnimkami v zákone presne stanovenými, medzi ktorými sa odvolanie voči rozhodnutiu o trovách konania nenachádza (možnosť podať odvolanie nie je zakotvená len pri ustanovení § 250k OSP, ktoré osobitne upravuje náhradu trov konania v správnom súdnictve pri meritórnom rozhodovaní), v

predmetnom prípade odvolanie voči rozhodnutiu o trovách konania prvostupňového súdneho rozhodnutia treba pripustiť vzhľadom na ustanovenie § 246c ods. 1 OSP, § 201 OSP a § 202 OSP.

Podľa § 146 ods. 2 OSP v spojení s § 246c OSP ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ako je už zhora uvedené k zastaveniu konania došlo podľa § 250i ods. 4 OSP z dôvodu zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia v správnom mimoodvolacom konaní, nie z dôvodu späťvzatia žaloby, ako sa mylne domnieva žalobkyňa.

Krajský súd však konanie zastavil uznesením, ktoré vydal 28. marca 2013 a písomne ho vyhotovil dňa 24. apríla 2013. Späťvzatie žaloby bolo krajskému súdu doručené dňa 02. apríla 2012, teda síce až päť dní po vydaní rozhodnutia, avšak predtým, ako bolo uznesenie písomne vyhotovené.

Podľa § 170 ods. 1 OSP v spojení s § 246c OSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd je viazaný uznesením, len čo ho vyhlásil; ak nedošlo k vyhláseniu, len čo bolo doručené, a ak netreba doručovať, len čo bolo vyhotovené.

V danej veci viazanosť súdu uznesením, ktoré nebolo vyhlásené, nastala až jeho doručením, kedy zároveň nadobudlo i právoplatnosť (§ 159 ods. 1 OSP v spojení s § 167 ods. 2 OSP a v spojení s § 246c OSP).

Na to, aby sa priznala náhrada trov konania, treba navrhnúť, spravidla pred rozhodnutím vo veci samej, aj výrok o náhrade trov konania a predložiť vyčíslenie tejto náhrady, pretože bez vyčíslenia nemožno takúto náhradu priznať. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Ak účastník v tejto lehote trovy konania nevyčíslil, súd mu z úradnej povinnosti prizná len náhradu trov konania, ktoré vyplývajú zo spisu, a to k okamihu vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. To však neplatí pre náhradu trov právneho zastúpenia (§ 151 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Pretože v danej veci v čase doručenia späťvzatia žaloby viazanosť súdu rozhodnutím ešte nenastala a náhrada všetkých trov konania bola riadne uplatnená v lehote troch pracovných dní od vydania uznesenia, bolo možné na späťvzatie žaloby prihliadnuť a žalobkyni priznať aj náhradu za tretí úkon právnej služby - späťvzatie žaloby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a § 220 OSP rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov prvostupňového konania zmenil tak, že žalobkyni priznal náhradu trov konania v súlade s ustanovením § 146 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 151 ods. 1 a 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia 12. februára 2013 a podanie žaloby na súd 20. februára 2013 - 1 úkon á 130, 16 eura a späťvzatie žaloby 02. apríla 2013 á 65,08 eura plus 3 x 7,81 režijný paušál, spolu 348,83 eura podľa § 11 ods. 4 a § 14 ods. 1 písm. a/ a b/ a ods. 8 v spojení s ods. 3 písm. b/ a § 16 ods. 3 vyhláška č. 655/2004 Z. z.. Za späťvzatie žaloby bolo možné priznať žalobkyni odmenu v jednej polovine, nakoľko nešlo o úkon (podanie) vo veci samej.

Nedôvodná však bola námietka žalobkyne týkajúca sa vrátenia časti súdneho poplatku, nakoľko krajský súd danú vec prejednal a rozhodol o nej pred späťvzatím žaloby a podľa § 11 ods. 3 veta tretia zákona o súdnych poplatkoch v konaní o preskúmaní rozhodnutia orgánu verejnej správy sa poplatok vráti, ak sa návrh na začatie konania vzal späť pred prejednaním veci alebo ak bolo konanie zastavené z dôvodu, že účastník nebol v konaní riadne zastúpený.

Preto najvyšší súd zaplatený súdny poplatok, tak ako aj krajský súd, zahrnul do náhrady trov konania.

Náhradu trov prvostupňového konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni na účet jej právnej zástupkyne v súlade s § 149 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250k ods. 1 OSP a § 151 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, nakoľko žalobkyňa náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila ani nevyčíslila.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.